

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 17745/2022
10.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Љубиша Живковић из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Оливера Маричић из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник адвокат Драган Маричић из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1865/20 од 08.10.2020. године, у седници одржаној 10.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1865/20 од 08.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1865/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5059/14 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је пуноважно усмено завештање пред сведоцима сада пок. ГГ, проглашено на рочишту одржаном 16.11.2006. године пред Четвртим општинским судом у Београду О бр. 2864/06 сачињено 08.07.2006. године на Новом Београду, а којим завештањем је сада пок. ГГ оставила сву своју покретну и непокретну имовину стан у којем живи и стан од сина који је наследила, те имовину на селу, ствари и новац од пензије, овде тужиоцу, што су тужене дужне да трпе. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 190.975,00 динара, а туженој ВВ у износу од 172.875,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1865/2020 од 08.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац (који је по професији адвокат) је лично благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена ВВ је одговорила на ревизију тужиоца.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца којим је тражио да се утврди да је пуноважно усмено завештање пред сведоцима сада пок. ГГ проглашено пред Четвртим општинским судом у Београду 16.11.2006. године, а сачињено 08.07.2006. године, којим је пок. ГГ оставила сву своју покретну и непокретну имовину овде тужиоцу, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца неоснован. О тужбеном захтеву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке. Ревизијским наводима тужилац заправо указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 12.08.2008. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 1.000.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да је ревизија недозвољена.

На основу члана члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**